

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 50. Collatio octava. Damnantur tria Capitula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Mandatum recepit, & approbavit; A. C. 553. Sententiam vero contra tria Capitula ferendam in aliam diem distulit. In quibusdam Exemplaribus illa, quæ Vigilio Papæ in hac septima Collatione maxime adversantur, omissa sunt; verisimile est, id tunc demum deletum, postquam Concilium approbasset.

§. L.

Collatio octava. Damnantur tria Capitula.

p. 562. *Evagr. IV. c. 37.* Collatio octava celebrata est secunda die Junii. Non singulorum Episcoporum suffragia collecta, sed statim Sententia, jam ante conscripta, recitata in hunc ferme modum: *Postquam cognovimus, Nestorii Sectatores impiam suam Doctri-*

duinus maledicit. Nempe qui ita distinguunt, volunt dicere, infallibilitatis Prærogativam a Christo Domino S. Petro concessam non tam singulis Summorum Pontificum Personis, quam Sacræ & Apostolicæ Sedi, id est, continuæ Episcoporum Romanorum Successioni inhærere. Fatendum etiam raro huic distinctioni esse locum. Ceterum nimium petiit Justinianus, dum voluit nomen Vigiliæ Papæ ex Diptychis auferri, & Patres nimium Imperatoris Voluntati indulserunt. Nec etiam istud Concilium Constantinopolitanum, priusquam illud Vigilius Papa ratum habuisset, Oecumenicum fuit.

Doctrinam Ecclesiae Catholicae affingere omnium virium contentione conari, cum eandem esse comminiscerentur, ac illam, quam Theodorus Mopsuestenus tradidit, & quam tam libri ipsius, quam etiam Opera impii Theodoretii, & Epistola detestabilis, quae dicitur ab Iba ad Marim Persam scripta, continent, ad reprimendum hunc abusum Voluntate Dei & Imperatoris mandato congregati sumus.

Piissimus Vigilius in hac Civitate existens, quotiescunque de causa trium Capitulorum deliberavimus, adfuit, & eadem saepius viva voce, & scripto, condemnavit. Postea scripto promisit, se ad Concilium venturum, & ea nobiscum examinaturum, ut rem communibus suffragiis definiremus. Cum Imperator secundum inita pacta nos fuisset exhortatus, ut coiremus, compulsi sumus Vigilium rogare, ut promisso staret. In memoriam ei reduximus Exempla Apostolorum, qui, licet singuli Spiritu Sancto repleti, ita ut nullius consilio indigerent, tamen noluerunt definire Quaestionem, an circumcidendi essent Gentiles, nisi postquam fuissent congregati, & suae opinioni adductis Scripturae locis Auctoritatem conciliaissent. (*) Patres qui suo

A a a 5 tem-

2. Junii.

(*) Si Summi Pontificis tanquam Capitis Ecclesiae infallibilitas in eo sensu explicanda esset, quo

Sæculum VI. *tempore quatuor Concilia celebrarunt, ve-*
A. C. 553. *terum Exempla secuti, Quæstiones ab Hære-*
ticis motas communi consensu definierunt.
Non enim in Quæstionibus Fidei aliud Ve-
ritatem cognoscendi remedium suppetit.

Prov. 18. 19. Quisque fratris sui auxilio indiget secun-
Eccles. 4. 9. dum Scripturam. Et ubi duo vel tres con-

Matth. 18. gregati sunt in Nomine Jesu Christi, ibi
20. est in medio ipsorum. Postquam igitur
Vigilium Papam sæpe invitavimus, & Im-
perator ad eum viros Magistratu eminent-
es misit, edixit, se suam Sententiam de
tribus Capitulis sigillatim daturum. Hoc

Rom. 14. 12. Responso accepto consideravimus, quod di-
cit Apostolus, unumquemque nostrum pro
se rationem Deo redditurum, & alia ex

Matth. 18. 7. parte timuimus Dei Judicium, quod illis
imminet, qui Fratribus suis scandalo sunt.
Hæc Concilii Dissertatio notatu digna
est admodum, & perspicitur, quantam
ex una parte Papæ Auctoritatem esse om-
nes sibi persuasum habuerint, & ex alte-
ra, quam esset necessarium, Causas Ec-
clesiæ communi consensu decidi. (*)

p. 563. Tum Concilium relatis omnibus, quæ
in causa trium Capitulorum acta erant,
summa-

quo volunt Theologorum & Canonistarum ali-
 qui, Concilia Oecumenica nullo tempore fuissent
 necessaria.

(*) Huic Fleurii Reflexioni nihil addi posse
 videtur.

summatim illa refellit, quæ in eorum De- Sæculum VI.
 fensionem afferebantur. Tandem con- A. C. 553.
 cludit in verba: *Nos recipimus quatuor* p. 567.
Concilia, Nicenum, Constantinopolita- Sententia
num, Epbefinum, & Calcedonense. Illa lata.
docemus, quæ hæc Concilia de Fide docue- 2. Junii.
runt; nam eadem est omnium quatuor Con-
ciliorum Fides. Illos, qui hæc non reci-
piunt, ab Ecclesia Catholica separatos ju-
dicamus. Verum Theodorum Mopsueste-
num & libros ejus impios damnamus, item
impia, quæ Theodoretus contra veram Fi-
dem, contra duodecim S. Cyrilli Capitula,
contra Concilium Epbefinum, & pro De-
fensione Theodori, & Nestorii scripsit.
Anathematizamus etiam Epistolam im-
piam, quæ ab Iba ad Marim Persam scri-
pta dicitur, ubi negatur, quod Verbum
carnem assumpserit, & ex Virgine Maria
Homo factum sit: ubi accusatur S. Cyril-
lus, quod Hæreticus sit & Apollinarista:
ubi Concilium Epbefinum vituperatur,
quod Nestorium sine Examine deposuisset:
ubi Theodorus & Nestorius eorumque li-
bri impii defenduntur. Itaque hæc tria
Capitula, & eorum Defensores, qui ea
Patrum aut Concilii Calcedonenfis Aucto-
ritate

viderur. Der Deutsche Uebersetzer hat diese Wor-
 te richtig übersezt. Ein Anti-Papist! und einer,
 der auf die Kirchenversammlungen wenig oder
 nichts hält!

Sæculum VI. *ritate tueri volunt, anathematizamus.*
A.C. 553.

Huic Sententiæ Concilium subjungit quatuordecim Anathematismos, qui summam & Theologicè totam de Incarnatione Doctrinam, quantum pertinet ad Theodori Mopsuesteni & Nestorii errores, complectitur. Sequuntur Nomina Episcoporum, qui subscripserunt centum sexaginta quinque. Primus est Euty chius Constantinopolitanus, qui in sua Subscriptione Sententiæ Summam repetiit. Hic finis fuit Concilii universalis quinti, Constantinopolitani secundi.

Non erraret, qui diceret, Patres hujus Concilii Sententiam tulisse in contumaces; (*) nam Defensores trium Capitulorum aut adesse nolebant, aut non audebant. Nemo in Concilium venit, qui se Theodoro Cappadoci opponeret. Nec etiam videtur, singulorum Sententiam fuisse exquisitam, quod tamen aliorum Conciliorum usus ferebat. Ut ut autem modus se habeat, hujus Concilii Judicium in Causæ substantia Sanctum est & Catholicum; nec illius periculi, quod trium Capitulorum Defensores timebant, ullum appa-

---

(*) Diese Worte hat der Deutsche Uebersetzer auf seiner 315. Seite also gegeben: Man muß freylich bekennen, daß es fälschlich geurtheilet. Das ist etwas anders, als was der Herr Fleury sagt.

apparet vestigium, ne scilicet Capitulum ^{Sæculum VI.} damnatio Concilium Calcedonense ^{A. C. 553.} labefactandi, & Hæresin Eutyichis stabi-
liendi prætextus esset. Si cujusquam
forte privati hæc intentio fuit, obstitit
Deus, ne malorum consilium sortiretur,
quem quærebant, effectum. Igitur in
Concilio Constantinopolitano solemnî ri-
tu Concilium Calcedonense confirma- ^{c. 8. 9. 11.}
tum, & tribus præcedentibus æquipara-
tum est. Præterea Hæresis Eutyichis &
Naturarum in Jesu Christo confusio in
quibusdam Anathematismis diserte dam-
nata. Non habemus Actorum hujus Con-
cilii Autographum Græcum, sed tantum
antiquam Versionem latinam, & forte
illam ipsam, quæ statim concinnata est,
ut Acta Vigilio Papæ communicarentur; ^{Const. p. 369.}
nam ipsemet fatetur, se linguam Græcam
ignorasse.

§. LI.

Origenes damnatur.

In Actis superius recensitis nihil de Dam-
natione Origenis occurrit; quamvis ^{v. Baluz.}
aliunde constet, eundem in Concilio ^{brev. in 5.}
quinto fuisse damnatum; sed cum mag- ^{Conc.}
na sit antiquorum Exemplarium diversi-
tas, id saltem dispicitur, non omnia Acta
in singulis fuisse inserta. Theodorus
Cappadox optabat quidem efficere, si
potuisset, ne Origenes damnaretur; at
post